

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 23.02.2021 2021-1-000-18838-0

Vastaanottaja / Mottagare
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:
 susi 2 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
 susi 22.2.2021 - 14.3.2021

Hakemusalue:
 Pinta-ala 164283 ha

- Liite2.pdf

Poikkeusperusteet:

SUSI
 Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:
 -karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
 -muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
 -yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä
 -muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Liitteet
 - Hakemus 16.2.2021.pdf
 - Liite2.pdf

Hakemuksen perustelut Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:
 - susi: 0 €

Selvitys vahingosta:
 - susi: Susien käyttäytyminen on muuttunut viimeisten kuukausien aikana. Sudet ovat enenevässä määrin liikkuneet asutuksen lähellä ja ne liikkuvat

usein teitä pitkin. Eikä niillä ole normaalia ihmisarkuutta. Pihakäynnit ovat myös lisääntyneet. Susien pihakäyntejä hakemusalueella on 1.11.2020-14.2.2021 välisenä aikana metsästäjiltä koottujen tietojen perusteella noin 70 kappaletta.

Suureksi kasvanut susikanta vaarantaa koirilla tapahtuvan metsästyksen. Esimerkiksi Seinäjoen Sammatissa metsästäjät eivät uskaltaneet metsästä koirilla syksystä 2020 lähtien. Muun metsästyksen yhteydessä susista on saatu havaintoja asutuksen ja maatalouden tuotantorakennusten läheisyydestä. Susien ihmisarkuus on vähentynyt paljon. Muun metsästyksen yhteydessä susia on havaittu hyvinkin lähellä ihmistä ja pakeneminen on tapahtunut välillä vasta muutaman kymmenen metrin päästä. Tämä ei ole sudelle luonteenomaista käytöstä. Susien ihmisarkuus on pystyttävä palauttamaan.

Maaseudun asukkaiden sietokyky alkaa olla tiukoilla, kun perusturvallisuus on uhattuna. Viimeisimpänä esimerkkinä tästä on 8.2.2021 Seinäjoen Honkakylässä tapahtunut suden hyökkäys koiran kimppuun asuintalon pihassa. Hakemusalueella on alkanut esiintyä pelkoa lapsien koulumatkojen kulkemisesta jalan, koska susia havaitaan säännöllisesti asutuksen lähellä. Susitilanteesta johtuvat koulukuljetushakemukset ovat lisääntyneet.

Myös maatalouselinkeinon harjoittaminen tulee vaikeutumaan. Pelkonamme onkin, että keväällä kun laidunkausi alkaa, niin susien aiheuttamista vahingoista tuotantoeläimille tulee arkipäiväisiä. Samoin näkemyksemme mukaan koiralla tapahtuva metsästys tulee olemaan mahdotonta tulevana syksynä entistä laajemmalla alueella, mikäli susikantaa ei saada pienennettyä.

Sudet haittaavat Riskunmetsä kennelin Honkakylän Lemmikkihotellin toimintaa. Asiakkaita on peruuntunut alueella liikkuvien susien vuoksi, mikä on vaikeuttanut jo koronan kurittamaa alaa. Omistajat eivät halua riskeerata lemmikkiensä turvallisuutta, koska sudet liikkuvat samoilla ulkoilureiteillä. Susien läsnäolon vuoksi koirien ulkoilutus on vaikeaa ja vaarallista.

Keino tai toimenpide:

- susi: -

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: -

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 16

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Hakemusalueella susikanta on kasvanut viimeisen vuoden aikana räjähdysmäisesti. Alueella on havaintojemme mukaan susilauma, jossa on 8 yksilöä sekä lisäksi alueella liikkuu useita yksittäisiä susia. Arvioimme, että susia lupa-alueella on 16 kpl.

Välitoimenpiteet

Suomen riistakeskus on pyytänyt toisen poikkeusluvan selvittämisen yhteydessä Ilmajoen kunnalta tietoja sivistystoimen vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle hakemusalueen Ilmajoen kunnan osalta 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta. Ilmajoen kunta on toimittanut 16.2.2021 tiedot koko kunnan alueelta. Suomen riistakeskus on 18.2.2021 varmistanut ja saanut 22.2.2021 varmistuksen Ilmajoen

kunnalta, että ilmoitetut tiedot koskettavat kaikkia kunnan alueelle tehtyjä koulukyydistystapauksia susien uhkaavan käytöksen vuoksi.

Suomen riistakeskus on pyytänyt poikkeusluvan johdosta Pohjanmaan poliisilaitokselta tietoja koskien poliisin vastaanottamia hakemuksia, ilmoituksia, karkotusmääräyksiä tai muista poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 14.2.2021 välisenä aikana hakemusalueella, joka koskettaa Pohjanmaan poliisilaitoksen aluetta.

Suomen riistakeskus on pyytänyt poikkeusluvan johdosta Kihniön kunnalta tietoja sivistystoimen vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle Kihniön kunnan alueella 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta.

Suomen riistakeskus on pyytänyt 18.2.2021 Sisä-Suomen poliisilaitokselta tietoja koskien poliisin vastaanottamia hakemuksia, ilmoituksia, karkotusmääräyksiä tai muista poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 17.2.2021 välisenä aikana Kihniön kunnan alueelta.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset:

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan

voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaun liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädetyistä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa;
  - 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;
  - 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen; ja
  - 4) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.
- Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä suttu koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyöhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Metsästysvuodelle 2020-2021 kyseistä asetusta ei ole annettu, joten poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää ei ole rajoitettu.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Oikeuskansleri on vastauksessaan (Dnro 1277/1/03, 20.12.2004) ottanut kantaa suurpetokysymyksiin. Oikeuskanslerin mukaan petoeläinten kotieläimille aiheuttamat vahingot ja niiden ihmisille aiheuttama tai ainakin niistä ihmisten asuin ja liikkumisalueilla tehtyihin havaintoihin perustuvat todellisiksi mielletyt uhat ovat sellaisia turvallisuutta heikentäviä tekijöitä, joiden poistaminen on julkisen vallan velvollisuutena. Susi enempi kuin muutkaan petoeläimet eivät meillä kuulu asuttujen seutujen luonnonoloihin. Tältä osin viranomaisilla tulee olla nopeasti vaikuttavat tehokkaat keinot, joilla torjutaan ihmisasumusten, taajamien tai ihmisten käyttämien liikenne- ja kulkuväylien läheisyyteen tulevat petoeläimet. Toisaalta sama edistämismääräys koskee perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan myös luonnon ja sen monimuotoisuuden säilyttämistä. Käsillä on tilanne, jossa useiden perus- ja ihmisoikeuksien toteuttaminen niihin sisältyvien osittain paikallisista olosuhteista johtuvien vastakkaisten arvojen vuoksi näyttäisi johtavan ristiriitaa. Tällaisessa tilanteessa on perus- ja ihmisoikeuksia punnittava vastakkain ja pyrittävä yhteen sovittamaan ristiriitaa johtavien säännösten tulkinta tavalla, joka johtaa perusoikeuksien toteuttamiseen niiden tarkoitusta vastaavalla tavalla poikkeuksellisissakin olosuhteissa. Petoeläinten aiheuttamaa uhkaa ei voida kuitenkaan poistaa siten, että luonnon monimuotoisuus myös erämaaluonnon petokantojen osalta vaarantuu vastoin perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaista edistämismääräystä. Oikeuskansleri toteaa edelleen johtopäätöksensä, että edellä lausuttuun viitaten on painotettava sitä, että erityisesti perusoikeutena ja ihmisoikeutena taatun turvallisuuden ylläpitäminen on julkisen vallan ensisijainen tavoite. Julkisen vallan on varauduttava toimiin ja käytettävä niitä siten, että turvattomuutta aiheuttavat eläimet saadaan torjutuiksi ja vakavimmissa tapauksissa hävitetyiksi. Silloin kun petoeläin havaitaan paikassa, jossa on ilmeinen vaara, että ihmisen turvallisuus on uhattuna, on selvää, että uhka torjutaan. Äärimmäisenä keinona on pedon lopettaminen. Arviointi on osaltaan perustettava kuitenkin luontodirektiivin 16 artiklan poikkeusperusteisiin. Nämä poikkeusperusteet antavat mahdollisuudet sellaiseen lainsäädäntöön, jonka nojalla turvallisuuden säilyttämiseksi ja mahdollisesti myös omaisuuden suojan säilyttämiseksi tarpeelliset toimenpiteet ihmisiä ja omaisuutta uhkaavien petoeläinten torjumiseksi voidaan käytännössä toteuttaa.

Suotuisa suojelutaso

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso

saavutetaan Suomessa edistämällä ensin susikannan sietämistä ja luomalla pohjaa susikannan hyväksyttävyydelle laajalla toimenpidekokonaisuudella, mutta myös varmistamalla Suomen susikannan yhteydet Skandinavian susipopulaatioon sekä Luoteis-Venäjän susipopulaatioon. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiselle susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa

Luonnonvarakeskus on julkaissut viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Heikkinen, S., Kojola, I., Mäntyniemi, S., Holmala, K & Härkölä, A. 2020. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2020. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 37/2020. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 97 s).

Kanta-arvion mukaan Suomessa oli maaliskuussa 2020 todennäköisimmin 46 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä. Perhelaumojen määrä oli 30 (27–33) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 17 (13–20). Kokonaan Suomen puolella oli 24 laumaa (90 % todennäköisyysväli, 21–27) ja 15 paria ((90 % todennäköisyysväli, 11–18). Laumareviireistä kuusi (5–7) ja parin reviireistä 2 (1–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmin puolin (ns. rajareviirit).

Läntisen Suomen kannanhoitoalueella oli 18 (16–21) perhelauman ja kahdeksan (5–11) parin asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 11 (9–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–11) paria, joista kuusi (5–7) rajalaumaa ja kaksi (1–3) molemmin puolin rajaa asustavaa paria. Itäisen Suomen kannanhoitoalueella susien esiintyminen painottui Kainuun ja Pohjois-Karjalan itäosiin sekä Pohjois-Savon pohjoisosiin. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden rajalauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2020 arviolta noin 20 % suurempi kuin maaliskuussa 2019. Ero on samaa suuruusluokkaa verrattaessa kokonaan tai lähes kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon. Parien määrä oli sen sijaan lähes 40 % pienempi kuin vuonna 2019. Suomen susikannan koko on kuluvalla vuosituhannella heilahdellut ylös ja alas. Susikanta on kasvanut vuodesta 2017.

Kanta-arvion mukaan Etelä-Pohjanmaan maakunnan alueella oli seuraavanlaisia lauma- ja parihavaintoja: Honkajoen reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Satakunta), status: epävarma pari; Lauhanvuoren reviiri, status: pari; Jalasjärven reviiri, status: epävarma pari; Isojoen reviiri, status: epävarma lauma; Jurvan reviiri, status: perhelauma; Närvijoki-Pörtömin reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: perhelauma; Laihian reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: epävarma pari; Jeppon reviiri (Etelä-Pohjanmaa-Pohjanmaa), status: epävarma pari. Pirkanmaan alueella oli seuraavanlaisia lauma- ja parihavaintoja: Juupajoen reviiri, status: epävarma pari; Kankaanpään reviiri (Pirkanmaa-Satakunta), status: perhelauma ja Satakunnan maakunnan alueella Honkajoen reviiri,

status epävarma pari.

Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion (37/2020) perusteella Jurvan ja Kankaanpään reviirit ovat hakemusalueen lähimmät reviirit.

Hakijan mukaan hakemusalueella liikkuu yksi susilauma, jossa on 8 yksilöä sekä lisäksi alueella liikkuu useita yksinäisiä susia. Hakija arvioi lupa-alueella olevan yhteensä 16 sutta.

Suomen riistakeskus on 18.2.2021 selvittänyt riistavahinkorekisteristä alueelta kirjattuja havaintoja. Riistavahinkorekisteriin on tallennettu hakemusalueelta aikavälillä 01.01.2021 - 17.2.2021 yhteensä 113 susihavaintotapahtumaa, joista 3 kertaa on kirjattu näköhavainto, kerran ulostehavainto ja kaikki muut ovat olleet jälkihavaintoja. Havainnoissa yksilömäärä vaihtelee 1-5 yksilön välillä. Havainnoista eri päiville kirjattuja pihahavaintoja on yhteensä 16, jotka kaikki ovat olleet jälkihavaintoja.

Suomen riistakeskus on tarkastellut myös aikavälillä 1.8.2020-31.12.2020 riistavahinkorekisterin havaintotietoja. Ajanjaksolta on 141 tapahtumakirjausta, joista 25 eri päivältä on pihahavaintokirjaus.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella

Hakijan mukaan susien käyttäytyminen on muuttunut viimeisten kuukausien aikana. Sudet ovat liikkuneet enenevässä määrin asutuksen lähellä ja ne liikkuvat usein myös teitä pitkin. Hakijan mukaan susilla ei ole normaalia ihmisarkuutta. Lisäksi sudet ovat aiheuttaneet yhden koiravahingon asuintalon pihassa.

Hakija on perustellut hakemustaan myös suden vaikutuksilla ihmistoiminnalle. Alueella kasvanut susikanta on vaarantanut koirilla tapahtuvan metsästyksen, ihmiset kokevat perusturvallisuuden olevan uhattuna, koulukuljetukset ovat lisääntyneet ja maatalouselinkeinojen tulevan vaikeutumaan. Myös alueella toimivan lemmikkihotellin toimintaa sudet ovat vaikeuttaneet.

Suomen riistakeskus on tarkastellut myös aikavälillä 1.8.2020-17.2.2021 riistavahinkorekisterin tietoja kotieläinvahingoista. Ajanjaksolta ei ole kirjattuja kotieläinvahinkoja. Suomen riistakeskuksella on kuitenkin tiedossa, että 7.2.2021 hakemusalueella susi on raadellut koiraa.

Viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen

Suomen riistakeskus on pyytänyt 17.2.2021 Pohjanmaan poliisilaitokselta tietoja poliisin vastaanottamista hakemuksista, ilmoituksista, tehdyistä karkotusmääräyksistä sekä poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 14.2.2021 välisenä aikana hakemusalueella.

Pohjanmaan poliisilaitokselta 18.2.2021 saadun tiedon mukaan, poliisilla on ollut kolme susiin liittyvää tehtävää Ilmajoen kunnan alueella. Hakemuksia, karkotusmääräyksiä tai muita toimenpiteitä poliisi ei alueelle ole vastaanottanut tai tehnyt.

Suomen riistakeskus on pyytänyt 18.2.2021 Sisä-Suomen poliisilaitokselta tietoja poliisin vastaanottamista hakemuksista, ilmoituksista, tehdyistä karkotusmääräyksistä sekä poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.1.2021 - 14.2.2021 välisenä aikana hakemusalueella.

Sisä-Suomen poliisilaitokselta 19.2.2021 saadun tiedon mukaan Sisä-Suomen poliisilaitoksella ei ole tehty susiin liittyviä karkotusmääräyksiä tai muita toimenpiteitä Kihniössä 1.1.-17.2.2021 välillä. Myöskään ei löydetty kyseiseltä aikaväliltä poliisille tulleita hätäkeskuksen antamia tehtäviä, joissa olisi ollut kyse sudesta Kihniössä.

Suomen riistakeskus on pyytänyt Seinäjoen ja Kurikan kaupungeilta sekä Ilmajoen kunnalta tietoja sivistystoimien vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta.

Kurikan kaupungilta 15.2.2021 saatujen tietojen mukaan hakemusalueelta on haettu ja myönnetty 17 oppilalalle koulukyyditys suden tuoman uhan perusteella. Ilmajoen kunnasta saatujen 16.2.2021 saatujen tietojen mukaan Ilmajoen Tuomikylän 27 oppilaalle on järjestetty koulukyyditys. Seinäjoen kaupungilta 18.2.2021 saadun selvityksen mukaan kahdelle perheelle on myönnetty saattoavustus koulumatkalle hakemusalueelle.

Suomen riistakeskus on pyytänyt 17.2.2021 Kihniön kunnalta tietoja sivistystoimien vastaanottamista hakemuksista sekä tehdyistä päätöksistä koulukyyteihin liittyen, joissa perusteena on käytetty susien tuomaa riskiä turvallisuudelle 1.8.2020 - 14.2.2021 väliseltä ajalta. Saadun selvityksen mukaan Kihniön kunnan alueelle ei ole haettu eikä myönnetty koulukyytejä sudentuoman uhan perusteella. Saadun lausunnon mukaan huomioitavaa on myös se, että alueella, jossa susia on nähty liikkuvan, ei ole paljoakaan kuljetettavia oppilaita. Lisäksi todettiin, että kaikki kuljetettavat oppilaat ovat taksikuljetuksessa, jonka reitti kulkee hyvin läheltä koteja.

Muu tyydyttävä ratkaisu ongelmaan

Hakijan antamien tietojen mukaan osalla hakemusalueetta ei ole uskallettu käyttää koiria metsästyksessä syksystä 2020 lähtien. Muutoin hakija ei ole hakemuksessaan kuvannut haettuja muita tyydyttäviä ratkaisuja tai tosiasiallisesti tehtyjä toimenpiteitä esitettyjen ongelmien ratkaisemiseksi.

Hylkäävän päätöksen perustelut

Hakija on hakenut poikkeuslupaa karjankasvatukselle, muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi, yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut poikkeusluvan edellytykset eivät täyty.

Susi kuuluu EU:n luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV a kohdassa

mainittuihin yhteisön tärkeänä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Tiukasta suojelusta voidaan kuitenkin poiketa perustellusta syystä.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin sanamuoto - voidaan myöntää -osoittaa, että Suomen riistakeskuksella on harkintavaltaa poikkeuksen myöntämisessä. Näin ollen päätökset perustuvat myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan, eikä poikkeuslupia ole pakko myöntää, vaikka muodolliset edellytykset poikkeuslupan myöntämiseksi täytyisivät. Harkintavaltaa rajaavat luontodirektiivissä mainittujen myöntämisperusteiden lisäksi niiden tulkintasisältö, mikä on muotoutunut oikeuskäytännön ja luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan komission ohjeasiakirjan kautta. Ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä esitetty voidaan ottaa huomioon säännöksiä tulkittaessa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (nykyinen Euroopan unionin tuomioistuin) asiassa C-6/04 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) antamasta ratkaisusta ja luontodirektiivin säännösten sanamuodosta seuraa, että poikkeamisen edellytyksiä on tulkittava tiukasti niin, että luontodirektiivissä edellytetty tulos saavutetaan.

EU:n oikeuskäytännön mukaan todistustaakka poikkeuslupan edellytysten olemassaolosta on valtiolla. Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Näin ollen poikkeuslupan edellytysten täytyminen on Suomen riistakeskuksen selvitettävä ja osoitettava. Myöskään poikkeuslupan hakijan tai muun asianosaisen ilmoitukselle tosiseikoista tai näiden käsityksille poikkeamisedellytysten soveltamisesta ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä, kun edellytysten täyttymistä arvioidaan.

Päätöstä tehtäessä Suomen riistakeskuksen on punnittava suden aiheuttamia erityisen merkittäviä vahinkoja karjankasvatukselle tai muulle omaisuudelle, yleisen turvallisuuden kannalta pakottavia syitä tai muita erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavia syitä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Edellä mainittuja syitä arvioidaan suhteessa suden tiukkaan suojeluun. Arviointi on tehtävä kunkin kohdan osalta erikseen. Lisäksi tulee arvioida muuta tyydyttävää ratkaisua ongelmaan kuin suden tappaminen.

Suomen riistakeskus toteaa, että susireviirialueilla eläville ja toimiville ihmisille aiheutuu väistämättä monenlaista vaikutusta susista. Kyseessä olevalla hakemusalueella sudet ovat vierailleet lähellä asutusta, asutuksen ja kotieläintilojen pihapiireissä aiheuttaen hakijan mukaan turvallisuus- ja vahingonuhkaa. Lisäksi sudet ovat aiheuttaneet alueella yhden koiravahingon.

Hakija ei ole hakemuksessaan esittänyt suden tuomia erityisen merkittäviä vahinkoja, joita alueella olisi syntynyt, vaan perustellut hakemusta mahdollisilla tulevaisuudessa syntyvillä riskeillä ja vahingoilla. Alueella on tapahtunut yksi suden aiheuttama koiravahinko. Kokonaisuutta tarkastellen, yksi yksittäinen vahinkotapaus ei muodosta kokonaisuutta erityisen merkittävästä vahingosta. Alueelta ei ole tiedossa karjankasvatukselle tai muulle omaisuudelle aiheutuneita vahinkoja, eikä hakija ole hakemuksessa esittänyt yhtä koiravahinkotapausta lukuun

ottamatta muita vahinkotapauksia. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan alueella ei ole syntynyt erityisen merkittäviä vahinkoja.

Susien vierailut lähellä asutusta tapahtuvat yleensä öiseen aikaan, jolloin sudet eivät pidä asutuksen lähellä vierailua vaarallisena. Päiväsaikaan lähellä asutusta tai pihossa esiintyviä susia, jotka eivät pakene ihmistä voidaan pitää poikkeuksellisena. Tällaisia tilanteita voidaan pitää akuutteina vaaratilanteina. Komissiona ohjeasiakirjan tulkinnan mukaan yleisen edun kannalta pakottavat syyt, mukaan lukien sosiaaliset syyt tarkoittavat tilanteita, joissa suden tappaminen on välttämätöntä kansalaisten perusarvojen, esimerkiksi turvallisuuden takaamiseksi. Hakemusalueella sudet ovat toistuvasti vierailleet asuintalojen pihassa, mutta hakemuksesta tai selvityksistä ei ilmene tilanteita, joissa sudesta olisi yhtä vahinkotapausta lukuun ottamatta aiheutunut konkreettista vaaraa ihmisille tai kotieläimille. Vuoden 2021 aikana hakemusalueelta kirjatut pihahavainnot ovat jälkihavainnot, eikä Suomen riistakeskuksella ole tiedossa konkreettisia suden ja ihmisen kohtaamisia, joissa olisi osoitettavissa erityistä vaaraa turvallisuudelle. Yksittäiset suden pihavierailut, joihin ei liity konkreettista vaaraa tai uhkaa, eivät ole Suomen riistakeskuksen arvion mukaan sellaisia yleistä turvallisuutta vaarantavia tekijöitä, että suden tiukasta suojelusta voitaisiin poiketa.

Tarkasteltavana kohtana ovat myös taloudelliset ja sosiaaliset syyt. Hakemusalueella on tapahtunut yksi koiran raatelutapas. Hakemuksessa ei ole esitetty konkreettisia taloudellisia vaikutuksia. Alueelta saatujen selvitysten mukaan osalle hakemusalueen oppilaita on järjestetty koulukyyditykset, joista syntyy kunnille taloudellisia kuluja. Kokonaisuutta arvioiden Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan koetut taloudelliset vahingot eivät ole erityisen merkittäviä. On selvää, että kaikilla susireviireillä sudet aiheuttavat taloudellisia kuluja paikallisille. Tällöin tulee arvioida kulujen suuruutta suhteessa suojeltavan, eli suden etuun. Sosiaalisina syinä poikkeuslupan perusteena voidaan pitää ihmisten kokemaa susipelkoa. Hakemuksessa ei ole yksilöity ihmisten kokemaa huolta tai pelkoa. Koulukyytijärjestelyjen perusteella on kuitenkin arvioitavissa, että alueella sudet tuottavat jossain määrin huolta turvallisuudesta.

Korkein hallinto-oikeus on vuosikirjanumerossa KHO:2020:29 ratkaisussa todennut seuraavaa:

Suomen riistakeskus oli myöntänyt metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä poikkeuslupan yhden suden tappamiseen Varsinais-Suomessa sijaitsevalla alueella. Alueelta oli kirjattu runsaasti havainnot susista läheltä asutusta valoisaan aikaan. Asukkaat olivat susihavaintojen aiheuttaman huolen takia ryhtyneet järjestämään lapsille koulukyytejä ja vähentämään luonnossa liikkumista. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa oli luonnonsuojeluyhdistyksen valituksesta ratkaistavana, oliko poikkeuslupa voitu myöntää mainitusta syystä.

Korkein hallinto-oikeus totesi, että asukkaiden kokema huoli turvallisuudesta ei yksin riittänyt perusteeksi poikkeuslupan myöntämiselle. Kun susien ihmisarkuuden vähentymisestä ja liikkumisesta asutuksen läheisyydessä valoisaan aikaan oli runsaasti havainnot ja asukkaat olivat niiden vuoksi ryhtyneet jo muuttamaan käyttäytymistään, kyse oli sellaisesta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta yleistä turvallisuutta koskevasta pakottavasta tilanteesta, joka edellytti viranomaisilta toimenpiteitä uhan torjumiseksi. Poikkeuslupan myöntämistä

yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä oli tässä tapauksessa tuettu selvin ja täsmällisin perustein siten kuin unionin tuomioistuimen luontodirektiivin 16 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä oli edellytetty. Poikkeusluvan myöntäminen ei edellyttänyt, että kyse olisi ollut välittömästä ja konkreettisesta uhkatilanteesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa myös poliisilla on poliisilain nojalla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin.

Edellytyksenä poikkeusluvan myöntämiselle oli lisäksi, että susien karkottamiseksi ei ollut muuta tyydyttävää ratkaisua. Asiassa oli selvitetty, että susia oli ensin pyritty karkottamaan susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti muilla keinoilla. Karkotukset eivät olleet kuitenkaan muuttaneet susien käyttäytymistä. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei tässä tapauksessa ollut. Poikkeusluvan myöntäminen edellytti vielä, että poikkeuslupa ei vaikeuttanut lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Kun otettiin huomioon yhden suden tappamiseen myönnetyn poikkeusluvan ehdot ja arvioidut vaikutukset, poikkeuslupa ei entisestään huonontanut susikannan epäsuotuisaa suojelun tasoa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen hyväksyminen oli tällaisessa tilanteessa mahdollista.

Tämän hakemuksen perusteluissa ei ole esitetty tai hakemuksen perusteita tarkemmin selvitettäessä ei ole tullut esille edellä mainittuun korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen rinnastettavia perusteita. Näin ollen käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut poikkeusluvan edellytykset eivät täyty yhdessä taikka erikseen yksinään.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Suomen riistakeskuksen on poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Komission ohjeasiakirjan mukaan muun tyydyttävän ratkaisun olemassaoloa arvioitaessa on otettava huomioon ratkaistavissa oleva ongelma tai tilanne. Hallinto-oikeuden (Itä-Suomen HAO 18.10.2017 17/0986/1) ratkaisun mukaan, poikkeusluvan myöntämistä voidaan pitää viimesijaisena vaihtoehtona, johon voidaan turvautua vain, jos mikään muu vaihtoehto ei ole tosiasiaassa objektiivisesti arvioiden käytettävissä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen muuna tyydyttävänä ratkaisuna ensi vaiheessa susien pihavierailuihin ja sen seurauksena ihmisten kokemaan turvattomuudentunteeseen voidaan pitää susien karkotusta asutusalueilta. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan asutuksen läheisyydessä vierailevien susien karkotukset koirilla, erilaiset ääni- ja valopelotteet yhdistettynä kipuun saattavat muuttaa suden käyttäytymistä ja luoda ihmisarkuutta sudelle. Näitä karkottamistoimenpiteitä ei ole kuitenkaan kokeiltu.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan pihakoiravahinkojen ennaltaehkäisemiseksi on olemassa muu tyydyttävä ratkaisu pitämällä koirat valvottuna, tarhassa tai rakennuksen sisällä.

Päätöstä tehtäessä Suomen riistakeskuksen on arvioitava, millaisia vaikutuksia voidaan saavuttaa kyseessä olevassa tapauksessa suden tappamisella. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yhden tai

kahden suden tappamisella voitaisiin todennäköisesti vähentää alueella tehtäviä susihavaintoja ja kohtaamisia. Yhden tai kahden yksinäisen suden tappaminen ei oleellisesti heikentäisi mahdollisuutta saavuttaa Suomen susikannalle suotuisaa suojelun tasoa.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakemuksessa ei ole esitetty tai muutoinkaan ei ole tullut esiin sellaisia tekijöitä, jotka viittaisivat siihen, että poikkeuslupa voitaisiin myöntää metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa sanotun yleisen turvallisuuden perusteella, erityisen merkittävien vahinkojen, eikä myöskään muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt. Toisin sanoen hakemuksessa ei ole esitetty riittävän painavia tekijöitä sille, että poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyisivät. On otettava huomioon, että niitä joudutaan vertaamaan suojattavaan etuun eli tässä tapauksessa suteen, joka kuuluu yhteisön luontodirektiivissä tärkeänä pidettävään, tiukkaa suojelua vaativaan lajiin.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan alueella ei ole ongelmaan etsitty tai kokeiltu muuta tyydyttävää ratkaisua, eikä siten kokeiluista ole myöskään tuloksia käytettävissä, joiden perusteella voitaisiin arvioida muiden tyydyttävien keinojen käyttökelpoisuutta ongelman ratkaisemiseen. Pihakoiravahinkojen ennaltaehkäisemiseksi on olemassa muita tyydyttäviä ratkaisuja. Tältä osinkaan poikkeusluvan myöntämisen edellytykset eivät täyty.

Loppuyhteenveto

Suomen riistakeskus on arvioinut kokonaisuutena poikkeusluvan myöntämisperusteiden täyttymistä ja päättänyt, että tässä vaiheessa tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella hakijalle ei myönnetä poikkeuslupaa suden tappamiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita: metsästyslain (615/1993) 32 §:n 2 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti ja 5 §:n 1 ja 2 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n 1 momentin 7 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Mikael Luoma 0294312271 mikael.luoma@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Mikael Luoma
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle kirjeenä.

JAKELU

Tiedoksi:

JALASJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS

ILMAJOEN RIISTANHOITOYHDISTYS

LAKEUDEN RIISTANHOITOYHDISTYS

PERÄSEINÄJOEN RIISTANHOITOYHDISTYS

POHJANMAAN POLIISILAITOS

METSÄHALLITUS

SISÄ-SUOMEN POLIISILAITOS

LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA RY

PIRKANMAAN LUONNONSUOJELUPIIRI

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI

LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY

KIHNIÖN RIISTANHOITOYHDISTYS

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta.

Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä.

Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa

Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa

Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.